

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Rendszeres ár 20 Mt.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felolvasó szerkesztő és kiadó:

Poór Sándor

Kaposvár.

Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénsek, hirdet-
ések és nyilatkozatok.

Bérmintetlen küldeményt
nem fogadunk el. Kézira-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Cigányok.

(F. É.) Egy véres dráma epilógusának izgalmai tartják napok óta fogva egész Magyarország lakosságát. Keveset mondtunk, egész Európa újságolvasó közönségét. A dánosi vérfürdő végtárgyalása folyik napok óta a fővárosban, s hihetetlen perspektívát nyújt a honi állapotokra vonatkozólag.

A tárgyaláson felvetett kérdések, de különösen az azokra adott válaszok, egy teljesen idegen, lehetetlen világot tárt a közönség elé, mely kétkedve hallgatta, de a mit a külföldi tudósítók annál nagyobb örömmel tálnak fel olvasóinknak.

Micsoda örömmel küldhették szét e tárgyalásról szóló közleményeiket. Hogyne, hiszen ismét rughatnak egyet hazánkon s ez alkalommal alaposat is. Mert ugyan melyik országban volna lehetséges, a Balkán államot nem kivéve, hogy annak területén megtűressék egy nomád életet folytató néptörzs, melynek egyetlen, bíróság előtt bevallott foglalkozása a lopás, rablás és emberölés?! Nálunk a cigá-

nyok ebből élnek. Ők maguk vallják, akkor, mikor vallomásaikkal enyhítő körülményeket keresnek súlyos bűnükre.

Egy kultur állam, melynek belsejében egy néptörzs vándorol ide s oda anélkül, hogy róluk hivatalos tudomást lehetne szerezni. Születésüket, halálukat nem veszik tudomásul, neveletésükkkel, foglalkoztatásukkal nem törődik senki. Mindenkor a társadalom élőködő s rettegett haramiái.

Olaszországban a brigantik valamikor fényes korszakukat élték. Mindenki előtt rokonszenves volt ténykedésük, annál is inkább, mert gyökerüket a népben találták. Hiszen a nép fiai, sokszor arisztokratái is, állottak a brigantik sorába. De a kultúra nem tűrhette meg őket, lett légyen szereplésük még oly rokonszenves s irtak róluk bár száz meg száz hőskölteményt.

Síme mi eltűnjük, hogy hazánkban keresztül-kasul vonuljon egy éhes, rongyos, vad, minden tetre kész, keletről ideszakadt népfaj, mely minden törvényt, erkölcsöt mellőzve éli századok óta lehet-

len életét? Senki nem törődik velük s csak akkor sziszzen fel a társadalom is, ha oly tetteik derülnek napfényre, mint a minő a dánosi vérfürdő volt.

Oh a külföld, a velünk mindenkor oly annyira rokonszenvező jó külföld, minő harsogó üdvözléssel fogja fogadni a tárgyalásról szóló kiszínezett tudósításokat, minő kéjes örömmel fog vájkálni nemzeti becsületünkben, minő pokoli kárörömmel fogja barbárságunkat, viszszaadottságunkat beletüvelni a világba. S ez egyszer, — a mi a legfájdalmasabb, — joggal. Mert hihetetlen az a nemtörődőmség a melylyel a cigányügy rendezése nálunk már évtizedek óta újodik. Hihetetlen állapotok egy tényleg kultur állam életében.

De erre is van mentség, mert hiszen a meddő közjogi viták sokkal fontosabbak egy nemzet háztartásában, semmint hogy azzal törődne, hogy az országát keresztül-kasul gázoló vandál néptörzset megfékezzen, azokat állandó letelepülésre kényszerítse s a többi néposztály rendes munkás életéhez

T Á R G Y.

Levelem jött...

Levelem jött, kedves levél, messziről,
Már külsője elárulja, hogy kitől.
Kusza írás, sok közte a nagybetű,
Csaknem minden sora ilyen kezdetű...

De annál is több benne a szeretet,
Mert hisz anyám küldte ezt a levelet.
Irja szegény, úgy szeretne látni már,
Mert felőlem nagyon sok rossz álma jár.

Nincs-e bajom, betegségem, kérdezi,
Kell, hogy legyen, ő úgy sejtli, érezi.
Irjak mindjárt, nyugtassam meg kételyét,
S megírjam, ha akármilyen nagy baj is ért.

— Hosszan nézem, olvasom e sorokat,
És mintha könny mosott volna el sokat;
Bizony-bizony, édes anyám könnye volt,
Attól esett írásában ez a folt.

S amint nézem sokáig a sorokat,
Egy könnyű futja végig halvány arcomat,
Oda cseppen azokra a foltokra,
S ölekeznek azok helyett, ki ontotta.

... Megírom a válaszoló levelet,
A kérdésre, melyet anyám felvetett.
Nincsen bajom, édes anyám, légy nyugodt,
Rossz álom volt, a te álmod hazudott...

Rácz Sándor.

Pista bácsi füstkarikái.

Tavaszi felé járt. A szél halk suhogással temette a tél visszamaradt emlékeit, az eső csendesen sirt hozzá. A természet borongós hangulata ránehezedett az emberek lelkére.

Pista bácsinál nem lehetett tudni a borús idő, a nagy hét emlékei, avagy valami váratlan rossz hír okozta-e, hogy állandó jó kedélye, majdnem gyerekes vidámsága a feltámadás napján elhagyta. Komoly lett és szótlan. Elvonult a társaság elől szobájába,

megtömté öblös, hosszuszárú pipáját, beült a karosszékekbe, amelyet jókedvében kortársnak nevezett el. Ez az öreg karosszék valóban kortárs volt Pista bácsinak, meg is látszott rajta is, meg Pista bácsin is, hogy nem igen mennek messze egymástól. Még külsőben is volt közöttük hasonlatosság. Pista bácsi bicegett a ballábára, az öreg kortársnak meg az egyik lábát valami molyette vastag latin szótár helyettesítette s a milyen ráncos volt Pista bácsi magas homloka, olyan ráncokat vetett a karsszék magas tmlája is.

Ebben a karosszékekben, a hosszuszárú pipa társaságában érezte magát a legjobban. Most is elterpeszkedett benne, meggyújtotta a megtömtött pipát és kibámult az esti szürkületbe. Lassan-lassan füstfelhő támadt körülötte. Pista bácsit gondolatai elringattak a multba, felujtították szíve minden eltemetett fájdalmát és érzékenyülve bámulta ezeket a meglevenedett színes képeket.

Áprilisban volt, nagyszombat napján. Este hatkor megkondultak a kis falu összes harangjai, százakra menő tömeg zengett

Sirolin

"Ennél az érvényes és a tudomány, megismerés a köhögést, vándorok, effel izsádot.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamar-köhögés, skrofulozis, Influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre s gyógyszerárak bez. — Az Országos Áll. Kórház.

H I R E K.

kényszerítse. Ezer és ezer eszköz áll az államhatalom rendelkezésére, hogy ezt végrehajtsa. De legkisebb gondja is nagyobb annál, semhogy ez égető kérdést megoldja.

Ehhez legalább is néhány ártatlan ember életére van szükség, meg azután a külföld pokoli gunyakajára s hihetetlen hiráadásaira, hogy végre felébredjen százasod és káros lethargiájából s rendet teremtsen ott, hol a rend helyreállítása csendben, minden erkölcsi és anyagi kár nélkül már réges-régen helyreállítható lett volna.

De kellett ez a lecke nekünk. Mert a magyar csak akkor ébred öntudatra, mikor háza felett már ölnyre csaptak ki a lángok s a menekülés szinte lehetetlennek látszik. A szelid simogatás iránt érzékelen, csupán a durva ökölcspás ébreszti fel. Nohát a dánosi vér-fürdő, de még inkább az epilógus, a tárgyalás, azt hisszük egynehány ily kellemes figyelmeztetésben részesítette országunk vezetését, hogy végre is be fogják látni azt, hogy a cigány ügy rendezése immár halaszthatatlan, azt elodázní, elmellőzni elkerülni nem lehet.

Hisszük, és reméljük, hogy ez a keserű orvosság, melyet e tárgyalások folyamán országunknak, — ellenségeink kárörömére; — le kellett nyelnie, végkép s örökre kigyógyítja azokat a lehetetlen beteg állapotokat, a melyek országunk testén évszázadok óta, a kultúra, a civilizáció szégyenére rágódnak.

— **Öngyilkos cseléd.** Kovács Sándor csurgói kocsmárosnál volt szolgálatban öz. Huszka Gáspárné, ki dacára annak, hogy fakadó bimbó korában már le lett szakítva, a házasság rózsálanca nem tudta megtékeztetni szerelmes szívét, legalább ezt bizonyítja az a vézetes cselekedete, hogy f. h. 22-én 5 tasak kénes gyufának élelőlvét szerelmi bánatában megitta. Veszélyes belső sérüléseivel orvosi ápolás alá vették.

— **Nagy akadály.** Egyik keresett orvost elvitték a mult napokban egy beteg földmiveshez. Az orvos megvizsgálván a beteget, orvosszert rendelt neki, egyben betanítani akarta, hogy a gyógyszeréből hozott porokat ostyába göngyölítve vegye be.

— Az lehetetlen! — válaszolt a beteg.

— Miért volna lehetetlen?

— Hát kérem, azért, mert én kalvinista vagyok, nekem nem adnak ostyát, de nem is szabad bevennem.

Időbe került, míg az orvos megmagyarázta neki, hogy ez nem *gyónás* és az *ostya* nem szentelt ostya.

— **Melyik az utolsó hely a világon?** Erre a kérdésre a hivatalos lap felel meg, amikor konstátálva van benne, hogy a megüresedett igali járásbírói állásra pályázat nem adatott be. Mit tettek hát hogy a nagy baj orvosolva legyen? Pályázatot hirdettek olyképpen, hogy a *kinevezendő bíró nyomában a VII. füzeti ostyáiba fog kerülni.* Most azután már talákozott néhány pályázó.

— **Tolvaj cseléd.** Himler Dezső kaposvári lakos építésznel szolgált Baum Borbála cseléd. Alig pár napig volt még szolgálatban, amikor gazdája két darab százkoronás bankjegyet hagyott az asztalon; mire azonban visszament, már sehol sem volt. Új cselédjére esett azonnal a gyanu, akit a rendőrségen föl is jelentett; mire Baum Borbálát elfogták és be is vallotta, hogy a pénz ő vitte el, melynek nagyrészét meg is találták nála; a hiányzó összeget azonban már akkor ruhát vásárolt. Átadták a bíróságnak.

— **Államsegély vízvezetékhez.** Szigetvárról vesszük a hírt, hogy a belügyminiszter a szigetvárotti létesítendő vízvezetékhez 7000 korona államsegélyt engedélyezett. — Az

összeg nem valami nagy, de hát tudunkal Kaposvár város, az óriási nagy vízvezeték elkészítéséhez egy fillért sem kapott. Nem ártana talán, ha utólagosan kérnének legalább a most fölmerült javítási munkálatok fedezésére

— **Tűz.** Csete János basali lakos polgárnak szülőjében levő préháza kigyuladt és a benne levő gazdasági eszközökkel és egyéb ingóságokkal együtt porrá égett. A tűz keletkezésének okát kideríteni nem tudták.

— **Öngyilkosság.** Tatai István szuloki lakos földmivesgazda már néhány hete buskomor volt, közbe-közbe a halál gondolatával foglalkozott. Lattak ezt hozzátartozói és barátai, próbálták is vigasztalni, de úgy látszik sikertelenül, mert a mult napokban kamarájában fölakasztotta magát. Mire észrevették, már meg volt halva. — Súlyos anyagi gondok kergették a halálba.

— **Betörések.** Nem a legrőzsásabb közbiztonsági állapotok vannak Pálfaluban. Elég megvilágítja ezen állapotokat az a körülmény, hogy a mult hét egyik éjszakáján hat betöréses lopás történt a faluban. Annyi tyukot, kacsat és libát szedtek össze, hogy egy egész tyukasztat kikerülne belőle; de e mellett nem kímélték a füstölt sertésoldalt, a szirt, szalonnát és más egyéb élelmiszereket sem. — Élelmiszereken kívül azonban mást nem vittek el, ami azt bizonyítja, hogy a betörők igen jó étvágyu gurmanok voltak. A csendőrség keresi őket, hogy kedves jó egészségükre kívánhassa az elköltött jó falatokat; no meg talán másért is.

— **Verekedő piktor.** Verhás Imre csurgói szobafestő a mult napokban, munka közben összeküldömbözött Sebők Béla csurgói lakossal, amelynek az lett a vége, hogy Verhás József vasbotjával úgy elverte Sebők Bélát, hogy rajta súlyos testi sérteket ejtett. A verekedésre a városban terjesztett pletyka adott okot, amelyért Verhás József most a bíróságnál lesz kénytelen elégtételt adni.

— **Tífusz Csurgón.** Szombathelyről Dr. Stadler Izidor ügyvéd, két kis gyermekét, majd feleségét a tífusz elől Csurgóra küldötte a nő édesanyjához. De mikor eljöttek, már inficiálva voltak, úgy, hogy pár napi Csurgón tartózkodásuk után a 4 éves kis fiun, majd

hozsannát a Megváltónak. Körüljárták a kis templomot, faklyaik fénye keresztültörte az ablakba kitett kis gyertyák halvány világát, s bevilágított Keőry ispánék szobájába.

Az ablak mellett egy fiatal szőke asszony ül, öleiben göndörhaju gyermeket becéngget, előtte csattos kis könyv, amelynek lapjára majd minden pillanatban egy-egy könnyesebb gördül. A gyermek kíváncsi szemmel nézi az előtte hömpölygő tömeget, a faklyásokat, a piros ruhás ministránsokat. Amikor pedig a templomba tértek, lármázva siklott ki anyja öleből felpattant hintalóvára s harsányan nógatta paripáját:

— Gyi te Madár, gyi!

— Csendesen édes gyermekem, csendesen, — szólal meg az anya, — hiszen apuka beteg, nagybeteg.

A fiatal asszony elsírta magát, a kis Pista pedig visszakuszott anyja ölébe s csókjaival szarítja fel a fájdalom könnyét, már ő is vigasztal. Pedig a vigasztaló hang

nem mindig ir a fájdalomra, az anya gyermeke láttára heves zokogásba tör ki, s a kis Pista, aki még nem érti a fájdalmat, együtt sirt vele.

A szomszéd szobából fájdalmas sóhaj hallatszott át. Az anya, a fiatal Keőryné megtörölte könnyes szemét és csendre intve gyermekét, benyitott a szomszédos szobába.

Itt egy férfi feküdt, halotthalaványan. Szép barna ember lehetett egészséges korában. Most fekete bajusza gondozatlanul lóg le, haja kuszált s a mellette álló teménytelen orvosságos üveg is azt bizonyítja, hogy már régen lehet nagybeteg.

Feltékeny szemmel nézi a nagy, egészséges asszonyt, elszorul a szíve, de nem sir. Az asszony is mereven nézi a férjét, tekintetük összetalálkozik, mindkettő egyre gondol, a minden álmot, szétépő halálra. Csendesség van a szobában, csak szemeik beszélnek.

— Gyi te ló, gyi! — Hangzik be a Pista hangja, és újra beáll ez előbbi csend.

Mennyi szép vigasztaló szó van a világon, mennyi mondani valójuk volna és mégis milyen nehéz elkezdni. Az asszonykának már-már ajkán a szó, de nem hangzik, nem hallani.

— De jó aludni és nem tudni semmiről, — szól a fal felé fordultan a férj.

Aludj édes, aludj, — feleli az asszony, a pihenés erőt ad, meggyógyít.

— Becsületesnek, jónak nevel — szólal meg újra alig hallhatóan.

Az asszonyka erre már nem tud felelni, támoltyogva jön ki a szobából, kezébe zsebkendőjébe temeti az arcát és sir, meg újra sir a feltámadás napján.

És alig csendesül el a feltámadást hirdető harangok zúgása, megszólal a lélekharang félelmetes síró nyelve.

Ésre se vette Pista bácsi, hogy elaludt a pipája, hanem csak szitta, mintha tovább

Viskovszky János
műkertész
Kaposvárrott.

Ajánlja
dusan
felszerelt

magánosoknál parkirozásokat, fásításokat és minden a kertészeti

faiskoláját,

Csokrok és koszoruk a legszebben és legjutányosabb áron készítetnek és szállítanak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szives megrendeléseit kéri.

jótállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsá és egyéb virágkertetét. Elvállal uradalmakui és

édesanyján is kitört a tifusz. A behuroolt fertőző betegség ellen a hatóság megtett minden lehető intézkedést, hogy annak tova-terjedését meggátolja.

— **Orvosi szaklapok** rendkívüli elismeréssel és behatón ismertetik az „Energin-csukamájolaj” csokoldával szerzett örvendéles tapasztalatokat. Így Prof. Escherich udy. tanácsos klinikáján kimutatták, hogy a készítmény ható anyagainak 94 % a meg-át a vérbe és válik a szervezet hasznára. Nem csoda tehát, hanem természetes jelen-ség ezen izletes csukamájolaj készítmény bámulatos erősítő és vértisztító hatása.

— **Öngyilkosság.** Folyó hó 23-an reggel 5 órakor érkezett a gyorsvonattal egy jól öltözött 30 év körüli férfi és egy ugyanolyan koru elegánsan öltözött nő Fiuméből Kaposvárra. Az Erzsébet szállóban a 33. számú szobában szálltak meg, a férfi a vendégkönyvbe Mittermayer nevet írt. Tegnap délután egyik kereskedőnél egy hintalovát s ostort vásároltak s este rendes időben nyugalomra tértek. Reggel 7/7 óra táján két lövést hallottak a 33. számú szobából az alkalmazzottak s azután nagy csend támadt a szobában. A pingér zörgetésére választ nem kapott, mire felnyitatták a szobát s ott találták véreben a nőt és a férfit, halántékukon egy-egy tatongó s még erősen vérző lösebb. Az ágy előtt hevert egy 7 mm-es forgópisztoly, melyből két lövényt hiányzott. A nő már halott volt, a férfi eszméletlenül erősen hőrogye feküdt mellette. Az esetről a szállószemélyzet nyom-ban értesítette a rendőrséget, honnét Sipos János rendőrbiztos, továbbá Weisz Albert városi orvos siettek a helyszínére s az öngyilkosokat a fent leírt állapotban talál-tak s a nőt a keleti temető hullaházába, a férfit pedig a helybeli kórházba szállít-tatták, hol pár óra alatt szintén meghalt. Két levelet hagytak hátra, az egyik Knapp Ferenc nagyatádi lakos, a másik Hikmán Károlyné nagyatádi lakos címére. Az asz-szonytól talált levelekből sikerült megállapítani, hogy a férfi Knapp Ferenc borbély-segéd, ki Nagyatádról mintegy öt évvel ezelőtt került Fiuméba s akinek felesége a közel múlt napokban halt meg Fiumében, a nő pedig Mittermayer Jánosné szül. Sásdy Beck Emma. Mintegy 142 korona készpénz,

12 aranygyűrű, egy arany karkötő, egy pár briliáns női fülbevaló, 2 arany mellű tálatatott náluk. A férfinak mindkét keze löporfüstös volt, miből dr. Weisz Albert városi orvos megállapította, hogy a férfi először a melleire fekvő nőt lökte agyon, azután magát lökte főbe. Öngyilkosságuk oka ismeretlen. Hozzáátartozóikat a rendőrség táviratilag értesítette az öngyilkosságról.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Varga Pál váli születésű 63 éves Szigetvári-utca 7. sz. alatti háztulajdonos hosszas betegsége miatt elkeseredésében egyik reggel 5 órakor egy konyhakéssel magát kétszer hasba szúrta; a sérülést, mely nem súlyos természetű, mivel a kés nemesebb részeket nem sértett, dr. Weisz Albert városi orvos költötte be s az életuntat további ápolás végett lakásán hagyta.

— **Garázda kocsis.** Varga János 24 éves kocsis egyik este fél 6 órakor geszte-nyét szállított Shor Géza fűszerkereskedő-nek, de ittás lévén, Pintér Róza és Antalics Róza Erzsébet-ut 8. szám alatti cselede-leányokba belekötött s Pintér Rózát fel-lökte. Erre a leányok tűzifa hasábkokkal kezdtek dobálni, miközben Varga Pintér Rózát egy-egy fadarabbal kétszer fejbe dobta s fejét beütötte, egy darab fa pedig egy a harcot néző kis fiút Ladiszlau Józsefet szintén fején talált, úgy hogy a kis fiút nyomban elborította a vér. Az elősiető rendőr a garázda Vargát előállította s kijózanodásig lezárta. Megbüntetés végett Pintér Róza a járásbírósnál jelentette fel Varga Jánost.

— **Talált holttest.** Folyó hó 17-én délelőtt 10 órakor arról értesítettek a rendőrséget, hogy a kisormai-uton keresztil folyó malomárbába egy ember belesett s mozdulatlanul fekszik a part szélén. A hír vétele után Tóth Ferenc és Lovik Ferenc rendőrök mentek a helyszínére, mire azon-ban kiertek az igénybe vett bérkocsin, Tatar Imre sorompó őr kivette a vízből az ismeretlen embert, közben megérkezett dr. Weisz Albert városi orvos is, ki is Róka István

személyében felismerte az ismeretlen, min-den életési kísérlete azonban meddő maradt, mert Róka István bérkocsist sziv-szélhűdés érte, a mint gyalogosan kisormai-uti lakására tartott, minek következtében a partról a vízbe gurult. Hulláját hozzá-tartozói kisormai-uti lakására szállították.

— **Tűz.** A múlt hét egyik napján, fél 4 óra tájban kigyulladt Esküt Imre-Dűlő-utca 30 szám alatt lakos desszkából épült istállója s a benne volt szénával együtt mintegy 100 korona értékben elégett. A tűzoltóságnak sikerült megakadályoznia, hogy a ház is, — mely az istálló közvetlen szomszédságában volt, — nem fogott tüzet. A tüzet Gulyás János 6 éves fia okozta, ki az istállóban gyufát gyújtott, mely kezét megégette, mire a fia azt a széna köké dobta.

— **Elhalt fegyenc.** Az illavai fegyház igazgatóságától jelentés érkezett a rendőrségre, Halotti levél, amely hírül adja, hogy Bunevác József bőszenfai születésű 30 éves volt kaposvári adóhivatali szolgál, ki 1907. év január 2-án a megyes-utcai üres telkek egyikén kegyetlen módon gyilkolta meg áldozatát, Kiss újpolgár Jánost s azután kirabolta, s ezért életfogytig tartó büntetésé-nek eleget teendő, folyó évi március hó 17-én az illavai fegyházba szállítottott, április 12-én meghalt s április 14-én már el is temettetett a fegyház halottai közé. Bunevác a fegyházban szabósággal foglakozott. A halotti levél ma kézbesítettett könnyező özvegyének, ki vasrással tantja fenn magát s árván maradt két apró gyer-mekét.

GSARNOK

A bányarém.

Írta: HORVÁTH REZSŐ.

Az egész kis bányaváros fel volt verve a riasztó, nyugtalanító hírrel, hogy ismét egy bányamunkást hoztak fel a Ferenc József-tárnából.

A bányászcsaládok között futótként terjedt el a lesújtó hír, s megdöbbenne tárgyalták Bodrogi Mihály szerencsétlenségét. Nagy sora is volt annak! Bodrogi hat apró, neveletlen gyermeke, meg a felesége siraitja, akik most kenyer nélkül maradnak, ha csak a Menyébi nem könyörül meg rajtuk. Mert az emberekkel hasztalan várna segítséget a szegény bányász özvegye.

Hej, amióta az új igazgató foglalta el a jó öreg Tamásy helyét, azóta de megváltozott minden!... Valami Bosányi Henrik nevű fiatal, alig huszonhat éves, nőtlen bányamérnököt tettek ide az igazgatóság vezetésére. Ez azonban inkább sze-relett a bányamunkásainak feleségei körül forgolódni, mint a tárnákban. Pedig ott lett volna a helye. Talán akkor vagy öt lökte volna le a bányarém, vagy azt a két munkást nem, akit a hét elején, két egymás-után következő nap délutánján hoztak fel, persze a Ferenc József tárnából.

Bodrogi Mihályt a társai kötelelesség-tudó, pontos munkásnak ismerték. Tizenöt év óta állott már a bányai-gazgatóság szolgálatában s e tizenöt esztendő alatt egyetlen egyszer sem fordult elő, hogy kése szállt volna le a tárnába sőt inkább a leszállók között mindig ő volt az első. Most is az volt a veszte. A Ferenc József tárna végén volt valami üreg, amelybe egymaga le akart szállani, de valami kö elindult a lába alatt és ő lezuhanyván, éle-tével fizette meg önzetlen munkásságát. De

is égne. Elnézte azt a megleveledett képet, mintha emlékeznék minden percére. Pedig deho-y emlékezik, apró gyermek volt ő még akkor, lovazott, édes anyja mondogta el később: feltámadás napján, mikor már nagyobb volt. És valahányszor eszébe jutott ez a kép, eltűnik arcáról a mosoly, keresi a csendes magányt, a vigasztalást.

Később, amikor elmosódott ez a faj-dalmas kép, újabb és újabb gondolatok, újabb és újabb képek támadtak, amelyek végigvezették egész életén.

Azok az emlékek, amelyek megingott hitét hozták vissza, nagyon fájdalmasan estek most. Akkoriban is divat a betegség volt, üres lelkű emberek között röhögni a valláson, megtagadni az Istent. Megbánta már Pista bácsi ezt a gyengeséget százsor, ezerszer, sietett menekülni a kép elől.

A virágos május az ifjúság képe, örömkönnyekek hozott szemébe. Szívesen merengett el ezeken a boldog időkön. Ragyújtott a kialudt pipára és gyönyör-ködött bennük.

Erőteljes fiatal ember volt ő, mikor ábrándokkal, reményekkel teltlen neki indult az életnek.

— De megváltozott azóta minden! — mondotta hangosan.

— Milyen más emberek voltak is a régiek. Nem voltak ilyen felületések, ilyen lehák, ilyen szószátyárok, hanem éltek a munkának.

— Az én fiatalágom, szövögette tovább Pista bácsi a gondolatait, milyen más volt, mint a mai fiataloké.

Eszébe jutott ifjúságának legszebb éve, amikor boldognak érezte magát, amikor örök boldogságot fogadott, amikor oltár elé lépett kiválasztottjával, a szép Blankával. Mennyi édes emlék köti őt ehhez a szép időhöz.

Pista bácsi fiatalosan ugrott fel a karosszékről és kinézett az ablakon. Elgyö-nyörködött a virágos mezőn, az apró gyer-mekeken, a feltámadott természetben. Mosoly tért vissza arcára, a nagyszombati vissza-emlékezés bár fájdalmasan esett, de meg-vigasztalta, reményre bízta a hit, a fel-támadás.

Az örök otthonban viszontlátja még Blankát. E gondolatnál könnyek toltultak Pista bácsi szemébe s meglepetve nézett Jánosra, aki kopogtatás nélkül nyitott szobájába.

— Sürgöny! hoztam — szólott János, a levélhordó.

Pista bácsi ideges sietséggel bontotta fel s mikor elolvasta a sorokat, boldogság-tól sugárzott az arca.

Nagypa! vagyok, nagypa! — isméltelte többször.

Az első unoka, hajtogatta Pista bácsi. Örömeiben, nevetett, vidáman futta tovább a fantárikákat, amelyek között már ott látta a kis unoka-mesélőgyos arcát. A kis jóvérény jöttének, hirt megint új reményekkel táplálta szívet.

Es ezentúl minden évben, szilárdabban erősebben hitt a feltámadásban.

Lindner Ernő.

csak a bányagazgatóság hivatalos jelentésében volt szó „kőről”, amely „elindult a lába alatt”. A bányamunkások, akik Bodrogival együtt, egy tárnában dolgoztak, azt állították, hogy valami félvad, szőke nő taszította le Bodrogit. Az öreg Wunder, aki már vagy tíz éves bányász volt — tehát valamennyiük között a legöregebb — meg is esküdött arra, hogy ő látta a rémet s a világ minden kincséért le nem szállt volna többet egyedül a bányába, amíg az igazgató valami rendet nem csinál.

A bányamunkások másnap reggel csoportba verődve álltak az Augusztus-akna lejárójánál, de leszállani egynek sem volt bátorsága. Lehetek vagy harmincötven. Zugolódva említették többször a Bossányi igazgató nevét, mint akit a három megrendítő baleset egyedüli okozójának tartottak. Meg voltak győződve mindannyian, hogy addig nem állanak munkába, amíg a bányarémet el nem fogják. Wunder biztatta őket. Mikor éppen a bányarémről beszéltek, hirtelen kacagás hallatszott a hátuk mögött. Mindnyájan megdöbbenve tekintettek oda. Bossányi volt, aki éppen most végezte szokásos reggeli körútját. A munkások kalapjukhoz nyultak s mozogva húzódtak hátrább.

— Micsoda bányarémről beszélnek maguk? — szolt Bossányi mosolyogva a munkásokhoz.

Az öreg, görnyedt hátú Wunder előlépett a csoport körül.

— A tekintetes igazgató urat már többször figyelmeztettük arra, — kezdte, — hogy a Ferenc József-tárna végén minden nap egy félig mestelen nólakot látunk tovasurranni a sötétben... De az igazgató úr sohase akarta elhinni és ennél fogva nem is akart intézkedni...

Az igazgató türelmetlenül szakította félbe:

— Eh, leképzelés az egész!...

— Soba! Mi mindannyian láttuk már a bányarémet és erős a meggyőződésünk, hogy Bodrogit is az lökte le a tárna fenekére, épúgy, mint Mayert, meg Komáromyt...

Bossányi nevetett.

— ...és ha nem tesz az igazgató ur semmit a bányarémet elfogatása elősegítésére, — folytatta a bányász, — akkor... akkor... nem szállunk le!...

Ez utóbbi szavakra Bossányi kihuzta magát, alakja kiegyenesedett. Dühösen felelt oda a munkásnak:

— Nem állnak munkába? — Tehát megtagadják a munkát. Ez esetben tudni fogom, hogy mit kell tennem... — kiabált izgatottan, s máris tovább indult. Alig lépett azonban vagy harmat, megállt, egy pillanattig gondolkodni látszott, majd újra a bányászok elé lépett. Ingerültsége — amely csak pillanatra volt — elmúlt már.

— Hát csakugyan rém volna a bányában? Nem akarnak valami rossz viccel felütni? — kérde Wundertól.

— Kenyeremmel vállalom a felelősséget, hogy igaz minden szavam, — felelt az hevesen, — pedig ez nagy szó nálam, mert tetszik tudni négy gyermekem maradna kenyér és támasz nélkül, ha engem innen elbocsátjanának...

Bossányi most a többi munkáshoz fordult:

— Én elhiszem azt, amit Wunder mond, s hajlandó is vagyok leszállani a Ferenc József-tárnába, persze akkor, ha legalább négyen vagy ötven velem jönnek. Aki le akar jönni, jelentkezék.

Nos?

Csak harman álltak elő, akik a leszállásra hajlandók voltak. Wunder volt az egyik, míg a másik nőtlen, alig 17—18 éves fiú, aki szeretett nagyozni, amiért mindenki tréfásan csak „gróf”-nak hívta, s aki inkább

kiváncsiságból, mint bátorságból csatlakozott az igazgató tervéhez. A harmadik sápadt, hevesült mellű, de egyébként izmos legény volt, aki lelkének titkos sugallatától kísérvé, jelentkezett. Ez a szegény fiú egyébként néhány nap óta nagymértékben eszelősnek látszott. Kedvese eltűnt és most viszhangot keltettek lelkében-azívében az öreg Wunder szavai: szőke, magas nő, Márta szőke is volt, Márta is magas volt; Márta csak öt napja, hogy eltűnt a szülei lakásáról és a bányában is épen öt nap óta mutatkozik a rém... Valami titkos sejtés markolt szívébe: hátha, hátha... Tehát Bartaki — mert a legényt így hívták — mintegy önkéntelenül, gépiesen állott ki a sorból, amikor Bossányi felhívta őket. Neki volt oka, hogy lemenjen...

A többi bányász némán húzódtott félre. Ők nem bíztak a vállalkozás szerencsés kimenetelében.

* * *

Kisded csapat haladt s Rudolf tárna elején. A bányászmeccses vörösés lángja világította meg némi gyér fénnel a sűrű sötétséget. Nesztelenül haladtak. A leszállásakor mindannyian rongyokat kötözgettek a cipőik talpára, nehogy az okozott zajjal esetleg elriasszák a bányarémet. Halkan, óvatossan lépegettek előre. Elöl Bossányi, mellette az öreg bányász, mögötte Bartaki, ezután meg a „gróf” haladt, akit majdnem a hideg is kilelt a nagy félelemtől. Szegény fiú gyöngyözőtt a verejték, mert már megbánta, hogy lejöött, de már vissza nem mehetett, mert akkor meg egészen egyedül lett volna.

A bányameccses lángja magasán lobogott, erős olajbűzt árasztva szerteszét, füstje pedig bekormozta Bossányinak arcát, meg kezét, amelyben a meccset tartotta. Kísérteties világításban mutatta a gyér fény a nesztelenül haladók körvonalait, s a nyirkos falon az árnyék örlött módon táncolt, lebegett. Közben a Ferenc József-tárna bejáratához értek, amely a hosszú Erzsébet-tárna jobb oldalából veszi kezdetét és L alakban folytatódik tovább. Az L rövidebb vége egy széles szádájú, rendkívül mély íregbe torkolódik, amelyből nincsen kijárat, s ahol a bányászok szerint a rém feltűnni szokott.

Mikor befordultak a tágas Ferencz József tárnába, mindannyin ideges nyugtalanság vett erőt. Az a gondolat, hogy néhány perc múlva talán szemtől-szembe láthatják a bányá rémet, nem kis nyugtalansággal töltötte el szívüket, amely most hevesen dobogott. Mennél beljebb haladtak a tárnában, annál bússabb, komorabb lett Bartaki. Valami nyugtalan érzés fogta el a lelkét, amelytől a szegény eszelős nem tudott megszabadulni.

E pillanatban az L sarkához értek, amelynél Wunder hirtelen megállott. Megragadta Bossányi karját és az alig tizenöt lépésnyire álló alakra mutatott. Bossányi riadtan állott meg. Egy övig mestelen, sovány nólak állt ott, háttal feljők közvetlenül az öreg szélén, míg a másik szélén egy bányameccses égett, lobogó lánggal, amely felett a fal egészen fekete volt a ráakodott koromtól és füsttől. A rém előrehajolva, a kezeivel hevesen gesztikulált a meccses felé s minden egyes mozdulatánál rémesen lobogott kibontott, kuszált szőke haja. Lábai alatt egy rongyokba takargatott csecsemő feküdt, amelyre néha szeretetteljes pillantásokat vetett. A tébolyodottat már első pillanatra mindenki felismerte benne.

Bartaki és a „gróf” szintén a nőt nézték s megdöbbenve gondoltak arra, hogy mi lenne akkor, ha a rém hátrafordulna és őket megpillantaná?... Bossányi halkan előrelépett és már éppen azon volt, hogy megragadja a szerencsétlent, amikor a „gróf” — aki szintén előbbre akart menni — megbotlott és halk kiáltást hallatva elterült a tárna nyirkos földjén.

A bányarémet e pillanatban hátrafor-

dult. Arcán nem látszott semmi meglepetés. Majd hirtelen lehajolt és jobbjával felkapta a csecsemőt s néhány lépést tett a jövővények felé.

— Márta...

— Márta...

E két kiáltás hasította ketté egyidejűleg a bánya csendjét, amelynek visszhangja többször adta vissza a kiáltást... Bossányi kiáltotta a leány nevét először és Bartaki már csak a bámulattól kiáltotta utána a nevet, amely valamikor szent volt előtte...

(Polyt. köv.)

4 miniszteri jóváhagyás.

1. A berlini földm. miniszter urtól 1906. február 20.
2. A kopenhágai belügyminiszter urtól 1906. december 20.
3. A hesseni nagyhercegségnél a belügyminiszter urtól 1907. május 13.
4. A berlini földm. miniszter urtól 1907. október 15.

„RATIN”
mint legbiztosabb

egér- és patkányirtó

van elismerve. — Több külföldi polgári és katonai hatóságok elismerése.

1 adag patkánybacillus	3.— kor.
1 „ egerbacillus	1.80 „

Prospektus kívánatra ingyen.

Nagyobb területen az irtást garanciával ellátalja

„RATIN” bakteriológiai laborató-részvény-társaság magyarországi vezérképviselője és egyedűrása.

HAAN BÉLA

BUDAPEST,

VII. ker., Rottenbiller-utca 26/24.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek e lap

kiadóhivatalában.

1546. szám.

tkvi. 1908.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Mara Örszö férj. Sipos Jánosné** toponári lakos végrehajthatónak **Csigei Istvánné férj. Nyikovits Anna** kaposvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 korona tökékövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területén levő kaposvár városban fekvő a kaposvári 5189. sz. tjkvben felvett Csigei István és neje Nyikovits Anna nevén álló A. f. 1630/231. 1630/232. hr. szám mezei lak. udvar és kerttel a Csere dűlőben egész ingatlanra az 1881. LX. t.-c. 156. §. c. pontja alapján 928 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1908. évi július hó 24. napján d. e. 10 órakor ezen kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál (törvénykezési palota, földszint 1. sz. ajtó) megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 92 korona 30 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kaposvár, 1908. évi április hó 3.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

DOHMAN,

kir. tszéki bíró.

190. szám.

1908. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszéknek 1908. évi 4217. számú végzése következtében dr. Grünbaum Náthán ügyvéd által képviselt **Kereskedők és iparosok banktársasága** mint szövetkezet javára **Wollák Imre** ellen 718 kor. 93 fill. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1050 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 100 méter pokróc. 200 méter női ruhaszövet, 300 méter karton nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyváradi kir. járásbíró 1908. évi V. 45/1. számú végzése folytán 713 K 93 f. tökékövetelés, ennek 1907. évi december hó 15. napjától járó 60% kamatai és eddig összesen 90 kor. 90 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig, Nagyváradon alperes üzletében leendő megtartására 1908. május hó 7-ik napjának délelőtti 9 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyváradon 1908. évi április hó 22. napján.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bír. végrehajtó.**VICZE LÁSZLÓ**

szijgyártó és nyergesmester

K A P O S V Á R O T T.

Ajánlja magát a szakmájába vágó minden munkák jó, gyors és pontos elkészítésére.

Raktáron tart

**nyergeket, lószerszámrészeket
és bőrkenőcsöket.**

Kaphatók nála nyárra

bogárcsipés elleni hálók,
ugy egyéb lukszusfelszerelések.**Nyomdai munkákat**

jutányos áron készít

Hagelman Károly

könyvnyomdája

Kaposvár.

BUZIÁSI PHÖNIX
ÁSVÁNYVIZ

VESE-ÉS HÓLYAGBAJOKNÁL MINDEN VIZET FELÜLMUL.

Kellemes, kissé savanykás ízű, vasmentes, szénsavdus,
rendkívül üdítő asztali viz.

Orvosilag ajánlva. **Orvosilag ajánlva.**

Ivógymédra használva, vese- és hólyagbajoknál, a vesemenede idült hurutjainál, húgykő- és fűvényképződésnél, a légutak és a kiválasztószervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásnak bizonyult. — Prospektust kívánnatra küld a forráskezelőség:

Muechong buziási gyógyfürdő igazgatósága Buziásfürdőn.

341. szám.

1908. vht.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyatádi kir. járás-bírósnak 1908. V. 206/1. számú végzése következtében dr. Grünbaum Náthán ügyvéd által képviselt Gyura József javára Gyura János ellen 1000 kor. s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1052 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ló, gazdasági eszközök, 50 drb. épületfa, 1 szeszfőző üst, 1 szikvizgép, 1 kazal szalma, 1 varrógép, butorok, nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járásbíró 1908. évi V. 206/2. számú végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi április hó 24. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 141 kor. 91 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Csokonyában, alperes lakásán leendő megtartására 1908. évi május hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kifizetők és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1908. április 20.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bir. végrehajtó.

192. szám./1908. vht.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyatádi kir. járás-bírósnak 1907. évi V. 43/1 számú végzése következtében dr. Grünbaum Náthán ügyvéd által képviselt Gyura József javára Gyura János ellen 515 kor. 58 fill. s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2202 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ló, 2 üsző, 1 tehén, 8 malac, széna, szalma, épületfák, gazdasági eszközök, 1 szikvizgép, 120 m. kukorica, 1 varrógép, butorok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a n.-atádi kir. járás-bíró 1907. évi V. 43/12. számú végzése folytán 174 korona tőkekövetelés erejéig Csokonyában, alperes lakásán leendő megtartására 1908. évi május hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kifizetők és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1908. április 20.

SZABÓ JÓZSEF,
kir. bir. végrehajtó.

Teljesen kipróbált,

minden tekintetben kifogástalan használt IV-es számú „YOST”-írógépet, utolsóelőtti modellünk, ajánljuk 300 koronáért, esetleg részletfizetésre is. Új, X-es számú gépünk ára 600 kor. 5% pénztári engedmény.

A „YOST”-írógép nem szalagos gép,

minek következtében írásának tisztaságát más gép utol nem érte. Mindkét gépet bemutatjuk az ország bármely részében vételkötelezettség nélkül. Bővebbet

„YOST”-írógép r.-t. Budapest, VII., Erzsébet-körút 9-II. (New-York palota.)

Káldor M. igazgató.

1602. szám.

kv. 1908

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 771/p. 908. sz. jogerős ítélete alapján a kérelem következtében a végrehajtási árverés joghatásával bíró önkéntes árverés az 1881. LX. t.-c. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területén levő Toponár községben fekvő a toponári 23. sz. tjkvben felvett Ball Jánosné szül. Pirák Anna nevének álló A 126. hrsz. ház 167/a. sz. a. az udvar és kert közös, a 167/b. sz. ház udvara és kútjával, és a toponári 768. sz. tjkvben felvett Romolhatatlan Antal és Fülöp István nevének álló A 126. hrsz. (ház 167/b. sz. alatt az udvar és kút közös a 167/a. sz. ház udvara és kútjával) ingatlanokra együttesen 2858 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1908. évi július hó 8. napján d. e. 10 órakor a toponár község házában megtestesítendő nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 2858 korona 80 fillért készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy minisiteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bázispanéznak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvár, 1908. április hó 1. napján.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

DOHMAN,

kir. társbíró.

Pollitzer Sérvambulorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénnyők és amputáltak részére.

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésre áll. Az orvosi ——— vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelez ———

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

— Egyéni speciális kezelés. —

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet szakorvosa által lekiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközölnének. Higiénikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatonta ——— ként 2—16 koronáig. ———

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock Cognac Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

CAMIS és STOCK

gőzpárolótelepéből

BARKOLA.

Cognac gőzfőzde állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.